

Д-ръ Тиховъ. Ако онова, което той е заблѣзаль, е вѣрно — мисля, че всѣкиго би терзало. Особенно като се има прѣдъ видъ колко той обича.

Дѣла. (Съ гнѣвъ). Обичъ! — тирания. Азъ бихъ те молила да му говоришъ за тая негова обичъ, защото тя може да отчужди съвсѣмъ душата ми отъ него.

Д-ръ Тиховъ. То вий, женитѣ сте — бамъ-башка свѣтъ! Нито е да ви обича човѣкъ, нито да ви мрази. Трѣбва, кой знай какво?

Дѣла. Онова, което малцина познаватъ слѣдъ като се задомятъ.

Д-ръ Тиховъ. Именно?

Дѣла. Да подържатъ постоянно любовта.

Д-ръ Тиховъ. (Съ насмѣшка). Сѣпружеската любовъ, споредъ васъ, женитѣ, ще заприлича на котелъ вода, която за да бѣде врѣла, трѣбва постоянно да се подклажда.

Дѣла. Нѣщо подобно.

Д-ръ Тиховъ. А за сериозния човѣкъ, за човѣка на науката, на общественитѣ борби — това е такава тегоба, която би го накарала да се обърне на вѣтрна воденица.

Дѣла. Тогава, такива мъже, по-харио да се не женятъ.

Д-ръ Тиховъ. Кажй речи че тѣй ще излѣзе. Само че то е лекомислено нѣщо. Животътъ е сериозно нѣщо и не бива да се гледа на него прѣзъ очилата на юноша. Само юношътъ може да мисли днесъ съ каква връзка може да бѣде, какъвъ костюмъ да си облече и какво вихрогонство да прѣдприеме. А то не е простено за зрѣлия мъжъ.